

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

רתולעהב

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

הטרת ולא פירסוה עד שפירטה הקצ"ה צעלמו שכחור
 ויאמר ה' על אשר עזבו את תורת ה' ואלו לונה ועל ונה
 נעשה ד' ככה ולא חס סווא חיו כשיחערצו בגוים ילונדו
 ונעשיהם לזה אור צמח בה לב צעלה זה הקצ"ה שלא
 יחליטו ולא יניירו לעולם ולא די שלא יניירו אלא גם
 זה שיתוספו עליהם גרים ע"ד הרעיה לי צארן כאלם
 הזרע כור וכי וז"ל ושלל לא יחסי . שלל הגרים ויולי
 הקדושות וכל הצמחין ואל שסם צטרס עוצים ויטקחם
 מונקום עוב ע"ד כי וראש לריס אראו . ואומר הציעו
 אל לור חלצתם וגו' ל"ח גולתתו עוב וולקון גמולי ואלכ
 מ' שורסם ויטקחם עוב וללד זה גדל זהם הצמחין ונעח
 בה לב צעלה שסוב לא יהיה רע חיו כל יוני חייהם ע"ד
 אומרם ז"ל גוירא דנוצח לא ליהו צישא . ואור דרס
 לור ופסחים . האוונת העולם ווכין את ישראל ונה טעם
 צחוקי הוריס כשעטמו וכיולא ונקט לור ופסחים להיות
 ונשונות הקרא קרוב אל פשוטו להיות דוונת למוטל כפי
 הצנה העכין כפשוטו ואווריס האוונת סהם גדו חיו ונלס
 וזה ונעם צחפן כפיה לזה ונציבים ישראל ואווריס השובה
 מלחת וזהו היתת כאכיות סחר ונורחק תציל לחנה ויוון
 ע"ד אוורס ז"ל ושל לקחר שהלך לנורחקים (חקר וכאזר
 הקונערים וחבל וכי) :

בהעלותך

ויעש כן אהרן וגו' רש"י ז"ל להגיד שצחו של
 אהרן שלא שינה עכ"ל ולכאורה ונה שצח
 הוא זה אלל אהרן שלא שינה אונס יל"פ עפ"י דאיתא
 נס"ח צבן כפר שהלך לדור צעיר ונעשה שוש בית
 הנדרש ובאשר עשה ונלחכמו צהדלקת המוח צענה
 שהיה שופך השונן להור ונרוב דביקותו צהש"י לא
 היה ורגיש ונה הוא עושה ושפך השונן על רגליו פעם
 א' הסגית צו הרב של העיר והרגיש שנוסה זה ורוב
 דביקות אור הנה חכי כי ונרחאי הוא שהיא יהא רב
 וניד נחן לו כשיאותו וכי עכ"ל ולפ"ז היה ונרחאי
 אלל אהרן קדוש ד' שינסה ונחאור לו ורוב
 דביקותו וכונעשה הכ"ל ונלחכמו חשנה תמיד
 אונס ידוע החילוק צבין נציאות ונשה רצונו עליו השלום
 לשאר נציאים כי שאר נציאים צענה שטרחה עליהם
 הצבואה ורוב דביקותם לא הרגשו צאיהם עולם הם
 ונפלו לארץ צבחיגו התפשטות הגשומות ונה שאין כן ונשה
 רצונו עליו השלום רצן של כל הצבאים פנים צפנים דיצר
 ד' ענוו הייט לונר צנת הצבואה הים דעתו ללילה ולא
 חלה ולא הרגיש ולא צענה כלל וכל עשיותיו הים
 צהשכל וצניה אפילו צנת דביקותו ע"ד שדברט לקונן
 אין וקרא יולא וניד פשוטו ר"ל ונתשטעוה הגשומות

מסדילקאב ונשרז וכי ע"ש ואומר ז"ל כחיצ
 הוא ונשה ואהרן וכתיב הוא אהרן ונשה ונלמד ששניהם
 שקולים ולזה הים צודל"י גם צאהרן צחנה ז' היותו כל
 דצרו צהשכל אפילו צנת דביקותו וזהו לו לשבח גדול שהיה
 שקול צעשיתו כונסה ולזה פרש"י ז"ל וניד שצחו של אהרן
 שלא שינה אפי' צנת דביקותו והיה שקול כונסה אחר פנים
 צפנים דיצר ד' ענוו וקצ אל הונחה :

והרב הלדיק וכי ונ"ה **צבי מענדריק** כ"י ציאר
 כי לדיקים צעבודתם צכל פעם שחולכים
 ונחיל לסיכל ונעולס לעולם לריכים ונחלה להשלך
 ונעליהם החיות שלהם שונחלה צקוד הדורוניע"ל כדי לקבל
 עליהם ונחין חדשים להיות ונחמלך עליהם הארה חדשה
 צכל פעם והוא קוד השינה ע"ד אומר שינה אין לפניו
 לשלל כל הצדוים והילורים ונה ואהרן קדוש ד' להיותו
 קדוש ונצטן לא היה לריך לפעול צו השינה שהוא קוד
 הדורוניע"ל ו"ח שצחו של אהרן שלא שינה עכ"ל :

ובשם הרב הלדיק וכי **מאיר מפרמישלאו**
 כ"י כי הארס הלדיק אפילו צנת
 שנוורוניין אותו ונן השונים לכבוד ולתפארת אף על פי כן
 עמוותותיה שהיה לו ונקדס חיטו ונשנה ו"ח על אהרן
 קדוש ד' שהיגנה צבתר כהונה ונללקת המות שהיה
 חציב יחר ונקצנות הנציאים אעפ"כ עמוותותיה שהיה
 לו ונקדס לא שינה וזה פרש"י ז"ל שצח אהרן שלא שינה
 עכ"ל :

אנחנו עונאים לכפש אדם לונה נגרע וגו' יל"ד ונאחר
 שהם צעלמו אורו אנחנו עונאים ונה ונקום
 סוב לונר לונה נגרע שונעתי צשם הרב הלדיק וכי ר'
בנימין ז"ל סובן עפ"י דבריהם ז"ל י"ח שניסאי אהרן
 של יוסף הוא וי"ח שעסקו בקצורת כדו ואציה ע"כ וצין
 לור וצין לור לדיקים גוורים היו ואומר ז"ל קצרי לדיקים
 חונס ונעונאים וכההיא דאשכחיה לחליהו דקאי צצחק וז"ל
 לא נור כסן הוא וכי וכן אורו ונשונת רצי צעלה כהונה
 וכי וידוע דדרגה הועולה הוא סס אדם ונחלטה דרגות
 גבר . איש . חנוש ע"ד אוורס ז"ל אדם אדם . אדם
 קרוים אדם וכי וז"ל אנחנו עונאים לכפש אדם . אדם דייקא
 היינו לדיק וא"כ לונה נגרע עכ"ל :

והרב הלדיק וכי ר' **רוב מעורטשיר**
 ז"ל אור ונה שאומר ז"ל אדם . אדם . אדם
 קרוים אדם ואין אוונת העולם קרוים אדם כי נודע כי
 הרס הוא הנפש וזה יס גם לאוונת ולצחנות ומוסף על זה
 יחרון לישראל שיש להם גם כשונות חלק חלתי וננעל שהוא
 הצורח צ"ה שהוא אי' אלופו של עולם ונחצר צחניה אי'
 לצחית דס' ונעשה אדם ונשאי"כ צאוונת העולם שאין להם
 צח"י

לחיות חיי עולם לכך נאמר צו לא כהתה עיני ולא נס
 ליחה והלךך לכתוב עליו שופכי זה ונת צעזור וני וריצה
 ולולי זאת היה ראוי לחיות חיי עולם וצוה אפ"ל ושימח
 ונחמות יחיה וגו' כי זה צו ונלך ורקצ עלמות קבלה וגו'
 והנן

אם יהיה נביאכם ד' צווראם אליו אחרדע בחלום אדבר
 צו וגו' פא"פ אדבר צו צווראם ולא בחיות
 וגו' כתיב פנים צפנים דיבר ד' עונם כי בכל פעם היה
 צו פנים אחר וכל חמורה ודיבור נחפשו לכונה פנים עד
 אין סוף והוא פנים צפנים היינו צפנים זה היה ככלל עוד
 פנים והכחוד ונשכחו ואומר ודיבר ד' אל ונשה פנים אל פנים
 כאשר ידבר איש אל רעהו וקצ אל הנוחלה ונשכחו יהושע
 בן טן לא יעוש ונחוד האהל ואמר הרב הלדיק הקדוש

וכי **משיפטיוקי** ז"ל כצביע די"ל אומר אל ונשה
 ולא עם ונשה גם אומר פנים אל פנים ולא אומר פנים צפנים
 גם למה אומר ודבר ולא ודבר וזיחא הוא כי התורה
 שצכתה הוא דוגמה הלכ השולחה דם לכל האברים ובתוך
 ונעל"ע חור אליו כידוע לנעלי כיתוח כך התורה שצכתה
 צו ככלל כל תורה שצ"פ ונשה שחלמוד ותיק עמיד לחדש
 וכל ונה דכתיב צבאים וצבאים באורם ז"ל וני איחא
 נידוי דלא רמיזא באורייתא ולעמיד יהיה ככללים כל
 ספרי נביאים וכתובים צהורה שצכתה רק ספר יהושע
 יסאר כדאיתא (יהושעו ונגילה נדרים פ"ג) והוא ללוק
 בצולי ארץ ישראל והנה הקצ"ה הראה לנושה כל ונה
 שחלמוד ותיק עמיד לחדש והיכן הראה צהורה שצכתה
 צווקם אשר הוא נרווח והוא דיבר ד' אל ונשה פנים
 אל פנים שהש"ת דבר עונו עוד פנים שהוא תורה
 שצ"פ אל פנים כזה שהוא תורה שצכתה כאשר
 ידבר איש אל רעהו פ"י אפילו ונה שחלמוד ותיק
 עמיד לחדש הראה הקצ"ה היכן הוא ווקים רמיזתה
 צהורה וקצ אל הנוחלה פ"י שהכל ככלל צהורה שצכתה
 ולא ילערבו לעמיד לקום ספר כי יגלה הקצ"ה עפר
 ונשים ויצינו הכל ונחורה שצכתה כל דברי ד"ל ונה
 ונשכחו יהושע בן טן לא יעוש ונחוד האהל פ"י ספר
 יהושע לא יזועל עכ"ל זה שבה של משה רבינו וחלמודו
 ואומר חס' יהא נביאכם צווראם אליו אחרדע בחלום

אדבר צו פ"י ונה שצביעי סאר נביאים גדול עד שנה
 שחלמוד אליו הוא צבחינה נראה נודיעה גדולה חונט
 לגני ונשה זערתא הוא זה אללו צבחינה חלום הוא
 בחלום אדבר צו ופועתי צסם הרב הלדיק הקדוש
 וכי **מסידלקאב** ז"ל כצביע ונאמר ד"ל שאמר
 אין ונקרא יולא נידוי פשוטו וכדי להבין עמתיק דברי
 הקדוש ספר איה"ח ז"ל ד' צווראם אליו אחרדע וגו'
 צו להודיעך הפרש הדגתה הכביאים ונודרנתי וללך
 ט"ס

צחינה אי ונשאו להם רק דם שהוא כצ"ה הצבויי שהוא דם
 ולכך אינם נקראים אדם עכ"ל

יהי צנקוע הארון וגו' וצנחם יאמר וגו' רש"י ז"ל
 עשה לו סנתיים ולפניו ונלחריו לומר שאין
 זה וקומו וכי ונשרב הלדיק וכי **מאפמא** כי כי
 סליכת ישראל צוורב היה לנוען קיצוץ הנלולת קדושות
 וז"ל ויהי צנקוע הארון אומר קושה די היינו שיהא
 עו והדר לדי צוה סיפולו אויבך כי יש טוין שני
 קדושה וכגדן טוין שני עונאה והו טוין הפוכים
 וטוין פשוטה רונח לשערי קדושה וטוין הפוכה רונח
 לשערי הסיפוד והו לומר שאין כאן וקומו כאן צוורב
 צוה העולם לסיחה ונשוקעי חו צהפכיות רק יש לאדם
 לחפש להיות וקומו בעולם העליון כי צוה ילאו לצחות
 ד' ס' ריבוא נשונות קדושות ונשה ואהרן על גביהם
 לורות קדושות יקרות דוגמת מרכבה עליונה והיו צבחי
 ארץ הסואצות וכל כילוף הושקע ולא וניו ודק
 צקדש ונה לעונות זה עשה האלהים והנה כאן צווחאוכי
 טעו צבכסם שזה הוא וקומו וקו וקו וקו וקומו
 והיו נשקעים חו דוגמת ונה טעעו צווקם אחר ואמר היס
 ד' צקריבו כנדע ונחכסם צוה עולם יתעלה ויתקדש
 כל ונשה סנתיים טוין הפוכים לרוח שלריבין עלייה
 צכאן להסתך צחצולות לדק עלום צעיק שרשם צווקי
 החיים צווקים קדושה טסם צחונה וקומו ולא כאן וז"ל
 לומר שאין כאן וקומו ולריבין עלייה לעולה צקדש רעננה
 עכ"ל

והאיש ונשה עניו נאור וכל האדם וגו' וכתוב
 ציה לא כהתה עיני ולא נס ליחה וגו'
 ונכתב שלם פעניים צהורה שנלך זה תקם עליו ויתה
 צעזור וני וריצה וגו' יל"פ עפ"י ונל הכאור צסם הרב
 אלהי **דבעש"ט** ז"ל שצנת צעיר אחת והיה טס
 פלגאם אחד על הנרכבת הושנה (ויקראו לפניו ארץ)
 ואמר ונל לולך שרלה לעשות לו רפואה שיחיה לעולם
 וכל הרופאים נלאו צוה כי יש וני שרלה לרפואתו
 שיחיה עשר שנים יותר וכפי הטבע וכי אצל רפואת
 חיי עולם לא נולא וצו איש ונסכן אחד ואמר אני ארפואת
 צוה שיחיה חיי עולם ויעלו שיצחור לו דרך עניה ונה שעשתה
 חכמה עטרה לראשה כו"ש ראשית חכמה יראת ד' עשתה
 עניה עקב לקיחתא כו"ש עקב ענוה יראת ד' וצוה יחיה
 חיי עולם (כלומר ויבין שעיקר הוא עולם הנלחיות וינאם
 בעולם השפל וצוה יקסור עלמו לחיי עולם הנלחיות) והתחיל
 הולך להסתגל צוודות עטה ונה עשה כשרלה לרשב צוורב
 הולך ליה שהנרכבה יטע לפניו והוא ילך אחרים צרגלו
 חור לו הונסכן לא זו הוא הולך אלל טב צוורב ונחכסה
 צעטיס והוא עטה שכלב זה קשה והכונסל מוצן וכי עכ"ל
 לו זה צנשה סכאור צו צחונה עניו נאור וגו' והיה ראוי

ש"ס ג' דברים בענין הנבואה ח' השגת הנראה ז' זמן
השגתה פ"י חס יתכחז בכל עת שירלה וכו' ג' השגת
בחיות הדיבור והתחיל ד' לומר צבחי"י הדגה השגת
הראיה ואמר ד' בנראה חלו תחודע וכו' כי יודע
ונסה הנושב ללדקים בעולם העליון וכו' זאת נסה
אשר הכירנו לו ד' דכחצ' ותמונת ד' יצע נסה שלא
הטיג זולתו בכל הנבואים וכו' זאת נסה והוא נאמר
ד' בנראה ובכנה אחר צונסה ותמונת ד' יצע וכו'
כמו שהיה נסה ונוצטח בכל עת אשר יחפון דכתיב
עוודו וחשונעה וזה יזה ד' בלא קום ספק בדבר וכו'
והוא נאמר בכל ציחי כאופן הוא פ"י ככאופן הזה שהכל
בידו ורשוחו וכו' וכנגד השגת הדיבור אחר בחלוט
הדבר צו פ"י דע כי צ' נודות צהדעט חלונות וכו'
והי' טפלים לחרץ ונחטרפת דעתם ונעליהם נשא"כ
ונסה שהיה נוסלל וזה שלא היה דעתו נשחית בלא
דבר ד' חלו והיה שונע דעתו שלימה גם לא היה
בלים חלו הדברים בדרך נשל ונעליה חלא דברים
ונבואים וברורים וחינם לריכס פתרון והוא נאמר ד'
פה אל פה הדבר צו פ"י הנה עיני כל ישראל רואות
הגין פישיות אשר דבר ד' אל נסה שכלם הם דברים
שיצין פשטן של דברים כל וצין לשון הקודש גם חליות
הכונה אשר אל ד' בהם כולם נכחים לנצין הנא לעיין
ולשענויק ריגיש צונשונעים הכחצים עלמן את אשר חשב
ד' לומר בהם ולין דרך זה בדברים אשר דבר ד' ציד
עבדיו הנבואים יומים וישעים שכולו נשל ונעליה וכו'
וביותר נהונה כבואת זכרות הנקשר שערי כבואה אשר
נגר גם כבואתו ולין אחת יודע כונת כבואתו ויש
לחקור זאת וכו' ולזה כל הנבואים לבד וננסה ידברו
ונשלים ונעליה ויותר נהונה כבואת זכרות שהיה חרון
נבואות היה הדבור בה ונגלה ונגלם ביותר נשא"כ
נבואה כדי שיכול לבסול וכו' והוא נסה שהדיע ד' כאן צבחי"
הנושב לנשה ואמר פה אל פה פ"י לא היה הדיבור נפקק
ופי נעך עליון לפי נסה לעבור צחיר העולם שיסחנס
הדיבור בהלכנת החירים וכו' וזה היה הדרגת הנבואה
שלין לנעלה ונונה שיקשר ד' נפש כבוא צוקור הנכח
ישלכל הנבואה פה אל פה וזה ג"כ תצין אונרו הדבר
צו ולא אגר אתו אז ענו חלא שהיה נפי ד' לפי נסה
ולא היה רואה פני העולם והוא נאמר צו עכ"ל הקדוש ונקשר
חיה"ה וזה כצין אונרם ז"ל כל הנבואים לא נחנצח חלא בבה
אמר ד' הויקיף עליהם נסה שכתנצח בזה הדבר כי צונסה
לא היה הדיבור נפקק ונגלם בהלכנת החירים ושייך
צפיר זה הדבר שהוא היה הדבר ש"ל נפי ד' חלא כנבואים
נכתבלם בהלכנת החירים ובה הדבר דרך נשל ונעליה לא
שייך לומר זה הדבר שהוא לשון לא ונעליה חלא בה אונר
ד' ועד"ז פ"י הרצ' הלדק הכל' נאמר ר"ל חן

נקרא יולא וידי פשטו כי נקרא היי"ו חתורה שיסחנס
ע"י נסה רצן הנבואים חיו יולא וידי פשטן של דברים
לחיותם צבחי"י נשלים ונעליה רק שכלין הם דברים
שיצין פשטן של דברים וגם קחי על נסה צנת חא
חלו דברי עליון צדיבור ונה שכתצ בנקרא היי"ו חתורה
לא היה יולא אז נפסוטו ונחפסעת הבטניות להיות נחשולל
כ"ל בקפר חיה"ה הקדוש חלא שהיה נוסלל וזה ולא
היה דעתו נשחית והיה שונע דעתו שלימה עכ"ל הקדוש
ווי"ש החיה"ה ז"ל הכל' וביותר נהונה כבואת זכרות הנקשר
שערי כבואה אשר קגר גם כבואתו וכו' וג"כ כי בצנווך
ויותר נהונה זכרות שהיה חרון כנבואות וכו' עכ"ל הוא
לא דווקא דהא נולאכי הוא החותם כנבואים וכונ"ש הרצ'
הקוניג ז"ל בהקרונות לנעליה עשין ז"ל ואחר פטירת נסה
רציו עוודו נבואים לישראל ודברו צחירות ונשלים דברי
סתיון וע"י כך אונרו העכ"ם כי הנבואים נכתב חתורה
חדשה שלהם לכן שלא להם הקב"ה ציד ונלכי שהיה
חרון לכל הנבואים ואמר שני דברים בקוף דבריו לחתום
כל נבואות הנה חכבי שולח לכס את חלוהו הנבוא לפני
זא יוס"ך הגדיל והטרח כלומר סכני חרון לכל הנבואים
ונוני עד קב"ה חלוהו לא יעמוד כבוא וסכני אונר לכס
צס ד' זכרו חרת נסה עבדי אשר לית אתו צחורצ
על כל ישראל חיקים ונשפטים כלומר אל יעלה על לבכם
שהנבואים שעוודו לפני נכתב צחילק חרת נסה כי כולם
לחוק חרת נסה בזה וכו' עכ"ל:

והשתא

לחמ לידן הפסק הנה חכבי שולח
לכס וג"י כיונא נהרצ הלדק וכו'
מברדיטשוב ז"ל מרקה ופי' הקדוש צנת שהיה
נסיב על השולחן העטיר בצעודה
פתח ואמר להנקודין כצין נאמר הנאמר (סנהדרין ל"ח)
ששאלו חיותי יצח נר והסיב היום חס בקולו חשונעו
וקסה חך אשפר לבא היום חס בקולו חשונעו חלא לא
זא חלוהו נחחונול והכתצ העיד בנאונר הנה חכבי
שולח לכס את חלוהו הנבוא לפני זא יוס ד' הגדול
והטרח וג"י אוננס וצינים חחס חחי' למה בנאונר לרך
חלוהו לבוא יוס אחד לפני נשיה לדקיטו כי חחס צני
העולם טרודים נאוד צעסקי חוויית העולם זה בצחורתו חס
צונלחכתו זה וכו' וננשוניים נאוד ונקושרים נאוד צהצלי
הזונן וכשיצא נשיח לדקיטו לזה לרך ביאת חלוהו יוס אחד
קודם לצפר ככדי שהיה להם הכנס ופענת האוננה לפנת
ונעסקיהם לקבל פנים לנשיח לדקיטו אוננס כשהיום חס
בקולו חשונעו ונוי"ל לא יהיו נקושרים צהצלי הזונן ויהיו
פנים לקבל פני נשיח לדקיטו ולא יהא לריכס לבואת
חלוהו נקודם וצינים חחס חחי' עכ"ל והרצ' הלדק וכו'

השגת הנראה ז' זמן השגתה פ"י חס יתכחז בכל עת שירלה וכו' ג' השגת בחיות הדיבור והתחיל ד' לומר צבחי"י הדגה השגת הראיה ואמר ד' בנראה חלו תחודע וכו' כי יודע ונסה הנושב ללדקים בעולם העליון וכו' זאת נסה אשר הכירנו לו ד' דכחצ' ותמונת ד' יצע נסה שלא הטיג זולתו בכל הנבואים וכו' זאת נסה והוא נאמר ד' בנראה ובכנה אחר צונסה ותמונת ד' יצע וכו' כמו שהיה נסה ונוצטח בכל עת אשר יחפון דכתיב עוודו וחשונעה וזה יזה ד' בלא קום ספק בדבר וכו' והוא נאמר בכל ציחי כאופן הוא פ"י ככאופן הזה שהכל בידו ורשוחו וכו' וכנגד השגת הדיבור אחר בחלוט הדבר צו פ"י דע כי צ' נודות צהדעט חלונות וכו' והי' טפלים לחרץ ונחטרפת דעתם ונעליהם נשא"כ ונסה שהיה נוסלל וזה שלא היה דעתו נשחית בלא דבר ד' חלו והיה שונע דעתו שלימה גם לא היה בליים חלו הדברים בדרך נשל ונעליה חלא דברים ונבואים וברורים וחינם לריכס פתרון והוא נאמר ד' פה אל פה הדבר צו פ"י הנה עיני כל ישראל רואות הגין פישיות אשר דבר ד' אל נסה שכלם הם דברים שיצין פשטן של דברים כל וצין לשון הקודש גם חליות הכונה אשר אל ד' בהם כולם נכחים לנצין הנא לעיין ולשענויק ריגיש צונשונעים הכחצים עלמן את אשר חשב ד' לומר בהם ולין דרך זה בדברים אשר דבר ד' ציד עבדיו הנבואים יומים וישעים שכולו נשל ונעליה וכו' וביותר נהונה כבואת זכרות הנקשר שערי כבואה אשר נגר גם כבואתו ולין אחת יודע כונת כבואתו ויש לחקור זאת וכו' ולזה כל הנבואים לבד וננסה ידברו ונשלים ונעליה ויותר נהונה כבואת זכרות שהיה חרון נבואות היה הדבור בה ונגלה ונגלם ביותר נשא"כ נבואה כדי שיכול לבסול וכו' והוא נסה שהדיע ד' כאן צבחי"י הנושב לנשה ואמר פה אל פה פ"י לא היה הדיבור נפקק ופי נעך עליון לפי נסה לעבור צחיר העולם שיסחנס הדיבור בהלכנת החירים וכו' וזה היה הדרגת הנבואה שלין לנעלה ונונה שיקשר ד' נפש כבוא צוקור הנכח ישלכל הנבואה פה אל פה וזה ג"כ תצין אונרו הדבר צו ולא אגר אתו אז ענו חלא שהיה נפי ד' לפי נסה ולא היה רואה פני העולם והוא נאמר צו עכ"ל הקדוש ונקשר חיה"ה וזה כצין אונרם ז"ל כל הנבואים לא נחנצח חלא בבה אמר ד' הויקיף עליהם נסה שכתנצח בזה הדבר כי צונסה לא היה הדיבור נפקק ונגלם בהלכנת החירים ושייך צפיר זה הדבר שהוא היה הדבר ש"ל נפי ד' חלא כנבואים נכתבלם בהלכנת החירים ובה הדבר דרך נשל ונעליה לא שייך לומר זה הדבר שהוא לשון לא ונעליה חלא בה אונר ד' ועד"ז פ"י הרצ' הלדק הכל' נאמר ר"ל חן

וזה כשנוע שנוטה לא היה ונסחבל צוירים צעעה שהיה
 אהרן ונסחבל דחליכ דשניהם הקחכלו צפעס אחד
 ונוה כפסך קשה חס היחה ונלרעה צעעה הקחכלות
 ונה ח"כ לנה לי דכתב ויפן אהרן להורות לכו חידוש
 דדוקא צעעה פתח ונסחכלות אהרן היחה ונלרעה
 דהא גם צוטה הוי חידוש זה וחי צעעה הקחכלות
 ונה לא היחה ונלרעה ח"ך ילוייר צעעה הקחכלות
 אהרן היחה ונלרעה הלא צפעס אחד הקחכלו שניהם
 וח"כ ונו"כ ח"ך שהיחה צעעה הקחכלות ונה יהיה
 קשה או שלא יולדק תיצח ויפן אהרן . או שלא
 יולדק תיצח והנה ונלרעה והגן . כהצתי זה לאפוקי
 ונה ששנועתי ונפרשים צענון אחר . והנה ונה שדרש
 רז"ל ויפן אהרן והנה וריס ונלרעה צעעה פתח
 חליה היחה ונלרעה וכו' חפ"ל הוכיחו זה להיות כו
 צבל וקוס שנאמר והנה מופל על דבר שלא כודע קודם
 לכן כו"ס הצעה"ע ז"ל צפרטה חזיע צפסיק והנה
 הסנע ונחונה שהיה סגור עד עתה ועתה נחגלה הסנע
 לזה אור והנה הסנע וגוי ע"ש וכונו והנה הוא לזה
 וכן צבאן לוור והנה וריס ונלרעה שושועו נחגלה
 עכשיו ונה שלא היה קודם ושיעור הכתוב עז"ה ויפן
 אהרן והנה ונלרעה פירש צבל פנה ופנה שפנה אהרן
 חליה והנה נחגלה זה הלרעה ונה שלא היה קודם
 פתח חליה . הא לנודת צבין כל פניה ופניה פרתח
 הלרעה :

שלה

השמנה הוא חס רזה חס צה עץ חס חין וגוי
 כפל בלישניה רונח דהגס לקיים חס
 חרי"ג ונלח ולעסוק צחורה ויונס ולילה הוא דרך כבוטה
 וסלולה ועוז צודחי וזהו השוננה וי"ו חינו דיונה לעוסק
 צפעטה ועוטה דרך ונלח חנשים ונלונדה צלי ידיעת קודה
 לויי שעוסק צנולות וצלימוד צכוונת רזי החורה וזהו חס
 רזה ועד"ז חס צה עץ ע"ד עץ חיים היא לנחזיקים צה
 ועוז עוז הדרך הזה חבל יש צחינה לנעלה ונה והוא
 לצח לנודריגות חין צחינה נעלונה ונאין כל חי ונעירין חין
 דנושחכחין וזהו חס חין ולזה היה לריך לשלוח חנשים לדיקים
 וגדולים חסו שלח לך לדעתך הייטו חלרף עוהס הדעה
 סלך צקוד עשר ולא אחד עשר כי הדעה ונלטרפות עם
 כולם ודא ציה כולל ציה כמדע ונכתבי חרי"ז ז"ל :

ויאמר חליהם עליו זה צנגצ ועליהם חס ההר וגוי
 חפ"ל דרונח צזה לפי דצריהם ז"ל
 שאנרו צפסוק וסח חצרון לפנים קרית חרצע (יהושע יד)
 האדם הגדול צענקים הוא והארץ שקטה וננלחונה רש"י
 ז"ל האדם הגדול צענקים הוא חצרהס חצינו הוא
 שגרס להס סהארץ שקטה וננלחונה חרצעים שנה
 סכנעכצו

אהרן כליוואנר ז"ל ציאר חונרו ולקחתי
 חכס אחד ונעיר וסנים וננשפחה וגוי קשה ונה וויקרי
 ונשפחה חי ונשפחה כשונה ע"ד חונרו ונשפחה ונשפחה
 הלא צבל העיר ונלח יוחר ונשכים וסלטה ונשפחות
 וח"ך יולדק חסצון להיות אחד ונעיר וננשפחה שנים
 וחי ונשפחה קרוי סצנע הלא צבל סצנע ונלח יוחר
 ונשלים עיר וח"ך יולדק חסצון חוננס הכוונה הוא
 כטיצוח ונשיח לדיקו צ"צ יצח חחלה חליהו ז"ל לצטר
 הנצורה והנה על חליהו ז"ל יש פלוגתא ונא"ה
 ונשפחה צח כדחיתא צש"ס לזה לא נקרא על סס
 הונשפחה רק אחר העיר חליהו חסצני חליהו הנלעדי
 כי לא מדע יחוסו חוננס ונשיח לדיקו חסני ונשיחין
 ונשיחין דוד ונשיחין ויסקף נקראים על סס הונשפחה
 והס מדעים יחוסס ונ"ח אחד ונעיר וסנים ונשפחה
 אחד ונעיר זה חליהו ז"ל וסנים ונשפחה סס חרין
 ונשיחין עכ"ל הקדוש ונה שאמר הרצ הלדיק וכו'
מברדיטשוב ז"ל הכיל טעם ציחא חליהו
 לפני צח יוס הגדול והמורח כדי לצטר סיהא להס
 הכנה לקבל פני ונשיח לדיקו עכ"ל כן חונרו רז"ל
 חייצ חס להקציל פני רצו וכו' וחאח לידן כיונא
 ציה צשס הרצ הגאון וכו' ר' **העשיר** ז"ל הא
 דחונרו ז"ל חייצ חס להקציל פני רצו צרגל ונכתיב
 ונדוע חס הולכת חליו לא חודס ולא סצח וכלל וכו' וקשה
 דהא לא מוכר צכחצו רק חודס וסצח וננחן לנודו רגל חוננס
 יוצן על פי חוננס ז"ל דחיתחא לא חיל לצי רצ שונא יחט
 צה החלנוידיס עיניהס רק ציונא דונפגרי רצנן שאו חין
 החלנוידיס צצית רצן ולפי זה כך שיעור הכתוב ונדוע חס
 הולכת חליו הלא חיתחא חסורה לילך לציר צ לא חודס ולא
 סצח דנחודס וסצח שרי דחו ונפגרי רצנן ונלח חסיר גם
 רגל דגס חו ונפגרי רצנן חלא שנוע ונינה דחייצ חס
 להקציל פני רצו צרגל דחו החלנוידיס ונקוצלים להקציל
 פני רצן עכ"ל :

ויפן אהרן והנה וריס ונלרעה כסלג וגוי ז"ל
 הספר הקדוש חו"ה ז"ל לא היה לריך לוור
 הדבר אחר שכבר אור והנה וריס ונלרעה וגוי ולפי
 דצריהס ז"ל שאנרו סגס אהרן כלטרע (רק שפנה
 חיקף ונלרעהו חסו ויפן אהרן שפנה ונלרעהו) ירלה
 לוור חנה היא עדיין ונלרעה ולא פרתח ונננה כחארן
 וחונרו עוד חז"ל מדוקא כשהיה פונה (רלה לוור
 שהיה ונסחכל צה) היחה ונלרעה וכשהיה ונחזיר פכיו
 היחה פורחת ונננה ולדצריהס כ"ל כי ונה לא היה
 ונצטו צוירים לדעה ונה היא שחל"כ ונוה כפסך קשה והגן
 עד כאן לשונו ציאר דצרו ז"ל דלפירוש הראשון חזקק
 לכחצו ויפן אהרן לנפיה לוור שאהרן פנה ונלרעהו
 חבל לא וריס . חוננס לפירוש חסני עיקר הרצוח
 שושועו ונלחונה הכחצו לוור מדוקא צעה סהציע חליה .

וזהו חס רזה חס צה עץ חס חין וגוי
 כפל בלישניה רונח דהגס לקיים חס
 חרי"ג ונלח ולעסוק צחורה ויונס ולילה הוא דרך כבוטה
 וסלולה ועוז צודחי וזהו השוננה וי"ו חינו דיונה לעוסק
 צפעטה ועוטה דרך ונלח חנשים ונלונדה צלי ידיעת קודה
 לויי שעוסק צנולות וצלימוד צכוונת רזי החורה וזהו חס
 רזה ועד"ז חס צה עץ ע"ד עץ חיים היא לנחזיקים צה
 ועוז עוז הדרך הזה חבל יש צחינה לנעלה ונה והוא
 לצח לנודריגות חין צחינה נעלונה ונאין כל חי ונעירין חין
 דנושחכחין וזהו חס חין ולזה היה לריך לשלוח חנשים לדיקים
 וגדולים חסו שלח לך לדעתך הייטו חלרף עוהס הדעה
 סלך צקוד עשר ולא אחד עשר כי הדעה ונלטרפות עם
 כולם ודא ציה כולל ציה כמדע ונכתבי חרי"ז ז"ל :